

nælskurser af rederiet, bør oppebære fuld grundhyre.

C. Uddannelsesnormer.

11. Uddannelsesnormer bør fastlægges i overensstemmelse med nationale krav for opnåelse af de forskellige sønærings- eller duelighedsbeviser for søfarende. Der bør navnlig fastlægges normer vedrørende —

- a. arten af lægeundersøgelser, herunder røntgenfotografering af lungerne og undersøgelse for sukkersyge, samt høre- og synsprøver, der er foreskrevet for personer, som påbegynder en uddannelse. Normerne for sådanne undersøgelser, især for høre- og synsprøver, vil kunne afvige fra hinanden alt efter den afdeling om bord, som de pågældende personer påtænker at træde ind i, men de bør i intet tilfælde ligge under de for adgang til beskæftigelse i skibsfartserhvervet foreskrevne lægelige normer;
- b. det almindelige uddannelsesniveau, der er nødvendigt for adgang til faglige uddannelseskurser med henblik på opnåelse af sønærings- eller duelighedsbeviser;
- c. de emner såsom navigation, sømandskab, radio, elektronik, maskinlære, forplejnings- og servicefunktioner samt samfundskundskab, der bør medtages i undervisningsplanerne;
- d. arten af de eksaminer, som skal bestås efter gennemgang af uddannelseskurser, der afsluttes med eksamen;
- e. en fremgangsmåde, hvorved myndighederne sikrer sig, at lærerpersonale ved uddannelsesinstitutioner har erfaring og kvalifikationer i fornødent omfang, herunder tilstrækkelig praktisk og teoretisk kendskab til udviklingen på det tekniske og driftsmæssige område.

IV. Uddannelsesordninger.

12. De forskellige uddannelsesordninger bør være realistisk baseret på det arbejde, som skal udføres om bord i skibe. De bør periodisk tages op til overvejelse og føres å jour for at følge med den tekniske udvikling. De bør efter omstændighederne omfatte følgende:

- a. uddannelse i navigation, sømandskab, manøvrering med skibe, signalering, lastning og losning samt stuvning af ladning, vedligeholdelse af skibe og i andre emner vedrørende handelsskibes drift;
- b. uddannelse i brug af elektroniske og mekaniske hjælpemidler såsom radio- og radaranlæg, radiopejlere og kompasser;

- c. teoretisk og praktisk undervisning i brug af redningsmidler og brandbekæmpelsesudstyr, i metoder til overlevelse på havet og i andre spørgsmål vedrørende sikkerheden for menneskeliv på søen;
- d. teoretisk og praktisk undervisning i drift, vedligeholdelse og reparation af hoved- og hjælpemaskineri med særlig vægt på de forskellige typer af udstyr, herunder elektronisk udstyr, som forefindes i vedkommende lands skibe;
- e. uddannelse med henblik på tjeneste i restaurationsafdelingen, henholdsvis for personer, der skal beskæftiges som hovmestre, kokke, tjenere og i kabyssen, idet der herved tages hensyn til uddannelseskrav for tjenstgøring i forskellige kategorier af skibe;
- f. uddannelse i forebyggelse af ulykker om bord i skibe, navnlig med hensyn til sikker arbejdspraksis i alle afdelinger, herunder også i personssikkerhed som led i undervisning i faglige emner, i førstehjælp, lægehjælp og andre beslægtede spørgsmål samt i sundhedsvæsen og fysisk træning, især svømning; uddannelse i lægehjælp og navnlig specialuddannelse for personer, der har ansvaret for lægebehandling om bord, bør i alle tilfælde bygge på indholdet af de af kompetente myndigheder udarbejdede lægebøger og på den fulde udnyttelse af radiotelegrafiske lægetjenester;
- g. undervisning, navnlig af elever under 18 år, i fag af almindelig værdi;
- h. undervisning i de grene af arbejds- og sociallovgivning, der angår skibsfartsforhold og forholdet mellem arbejdere og arbejdsgivere, i bestemmelser vedrørende søfarende, transportøkonomiske forhold, søforsikring, søret o. s. v.;
- i. undervisning i ledelsesteknik, herunder i sådanne emner som personaleforhold, arbejdsvurdering o. s. v.

13. Uddannelsesordninger bør bl. a. have til formål at sætte eleverne i stand til at erhverve sønærings- eller duelighedsbeviser og bør, hvor dette måtte være hensigtsmæssigt, være direkte knyttet til nationale normer for udstedelse af beviser. De bør omfatte fyldestgørende praktisk uddannelse og tage hensyn til eventuelle af de kompetente myndigheder for de forskellige grader af beviser fastsatte bestemmelser om lavalder og den sejtid, der mindst skal være erhvervet. Der bør ligeledes tages hensyn til andre nationalt anerkendte beviser.

14. Varigheden af de forskellige uddannelser bør være tilstrækkelig til at sætte eleverne i stand til at